

som Høst skal følge efter Sommer. Saa har jeg endvidere sagt, at efterhaanden som Husmandsforeningerne vokse sig større og større, bør de ogsaa have et større Statstilskud. Sidste Aar var det 8,000 Kr. paa Finansloven til 8,900 Medlemmer, det var altsaa, godt 90 Øre i Statstilskud til hvert Medlem. Jeg skal ogsaa gerne være med til at anbefale et højere Statstilskud, naar disse Foreninger vokse sig større, hvis de f. Eks. vokse ligesom de bornholmske, med Hensyn til hvilke det i øvrigt ikke er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at de kun fik nogle og halvtredsindstyve Øre pr. Medlem, thi de havde ikke 704 Medlemmer den Gang, Budgettet for Fordelingen blev lagt, der var snarere omkring 500 Medlemmer. Det er navnlig i det sidste Aar, at Bevægelsen derovre har vokset sig stor og stærk; og derom har Ministeren udtalt gentagne Gange her, og det har jeg ogsaa udtalt, at efterhaanden som disse Foreninger vokse sig større og stærkere, ville alle sikkert være med til at give dem et større Statstilskud. Det var kun det, jeg ironiserede lidt over, at det ærede Medlem altid er paa Færde med at forlange højere Bevillinger, inden de selv have indsendt Andragende derom. Det ærede Medlem henviser til en Resolution, den kan jo ikke alle kende, men saa undrer det mig, at man ikke i Henhold til denne Resolution har sendt skriftligt Andragende til Landbrugsministeren om forhøjet Tilskud paa Finansloven til disse Foreninger.

Det ærede Medlem taler stadig om, at Husmandsforeningerne ogsaa bør administrere de Penge, de saa vidt jeg mindes 92,000 Kr., der i det hele gives dertil paa Finansloven. Og deri skal jeg være ganske enig med det ærede Medlem, at det er rigtigt at arbejde hen til, at de selv kunne overtage det, naar de en Gang faa vokset sig store og stærke, men det vilde ikke være heldigt for Tiden, hvor det gaar saaledes — det gjorde det i alt Fald for et eller to Aar siden —, som det blev oplyst, at Landboforeningerne af deres egne Midler havde tilskudt 16,000 Kr. netop til Husmændene foruden Statens Bevilling paa et Par og halvfemsindstyve Tusinde Kroner, og foruden navnlig ogsaa dette, at Landboforeningerne rundt om i hele Landet have lagt Hest og Vogn til uden Betaling, naar de skulde køre omkring for at se paa Ejendommene. Det vil ogsaa koste Penge, og det ville Husmændene faa at se, naar de skulde køre Hundreder af Mile gratis for at efterse Husmandsbrugene, naar Bevil-

lingerne til Præmier skulle uddeles. Det har vist sig, at der er den bedste Samvirken mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne paa det Punkt. Husmandsforeningerne maa vælge et Medlem eller somme Steder to og Landboforeningerne et eller to Medlemmer, og de kunne saa følges ad og besigtige de Ejendomme, hvor der æskes Præmier for smaa Landbrug. Det synes mig netop at være Vejen, dette at de kunne følges ad, saa længe indtil Husmandsforeningerne, som jeg siger, blive tilstrækkelig store og stærke. Saa skulde de nok overtage det ogsaa. Det er den rigtige Vej at begynde smaat, begynde fra neden af og fortsætte det Samarbejde, som der gennem Andelsforeningerne har været netop imellem Gaardmændene og Husmændene, og som jeg haaber fremdeles maa vedblive; det har i øvrigt ikke mindst været til Gavn for Husmændene. Andelsforeningernes Omsætning har i det sidste Aar været noget over 250 Mill. Kr., og de tælle henimod 500,000 Medlemmer. Dette Samarbejde kommer det ærede Medlem til at lade staa, og Frugterne deraf kan han ikke omstøde, trods al sin Bejlen til og Kærlighed til Husmændene.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) og det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) fremsatte nogle Bemærkninger om Skovløbernes Stilling. Jeg skal gerne tage de Udtalelser, de fremkom med, under nærmere Overvejelse, men de to ærede Medlemmer ville vistnok indrømme, at førend jeg faar indhentet nærmere Oplysninger om de enkelte Skovløberes Stilling, er det mig ikke muligt at udtale noget bestemt om, hvorledes det vil være rigtigt at forholde sig med Hensyn dertil. Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds ytrede nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at afstaa nogen Jord uden Vederlag til Selskabet, der skal anlægge Slangerupbanen, og dertil knyttede den Udtalelse, at han haabede, at fremtidig vilde vi ogsaa have dette i Erindring ved andre Baneanlæg, saa vil jeg dog i Anledning af disse Udtalelser gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Slangerup-Banen faar jo ikke noget som helst Statstilskud. Dette er jo dog ellers almindeligt ved Anlæg af andre Baner, og det forekommer mig, at det gør en ret betydelig Forskel. Naar jeg har foreslaaet at afgive denne Jord uden Vederlag, er det jo begrundet i, at jeg mener, at Staten